

אף על גב דאיהו רזא דלעילא, לא אנגלים, עד דנפק לבר, וכדין א"ל. ודא רזא דימינא. שמואלא פליל בגויה לימינא, ונטיל האי שמוא לגביה, ואתפליל בהדיה, וכד אתפליל (דף קנ"ט ע"ב) בהדיה אקרי איהו אלהים. ואי תימא, הא אקדים שמואלא ברזא דעלמא דאתי. ודאי הכי הוא. אלא, פד נפקו דרגין, ברזא דאתון מגו עלמא דאתי, בעא שמוא דא לאתחזאה ולא תבני, לאתחזאה על ההוא אתר דנפקי מתמן, ואתבני שמוא דא, פגוונא דא. א"ל בקדמיתא בסטרא דימינא, אתפליל גו שמואלא, ונטיל ליה שמואלא, ואקרי אלהים, ודא איהו רזא דימינא, (אמר ליה בשמא וכו') בשמוא דאלהים, ועל רזא דא, בכל אתר דאיהו דינא, תמן איהו רחמי, דהא כליל איהו דינא, והא אתבני ואתחזי.

ההוא דנפק מתמן, אמצעיתא, נטיל לתרווייהו, ואשתלים, ואקרי אלהינו. הא הכא שלימו דאתחזי מרזא דעלמא עלאה, וכלא אתפליל דא בדא. פיון דהאי אמצעיתא אשתלים, שרא עליה שמוא קדישא, מפתחא דכלא, דאקרי יהו"ה, וכדין נטיל לכל סטרין, עילא ותתא, ימינא ושמואלא, ולכל סטרין אחרנין. ועל דא, פד אשתלים מרזא דתרין סטרין מימינא ושמואלא, אקרי אלהינו, הא הכא ימינא ושמואלא ואמצעיתא בכללא דשמוא דא. ודא אתחזי ואתבני. רזא דאתון נפקו מתמן, פגוונא דא אתבני ואתחזי, פל חד וחד.

הא אתפליל ימינא בשמואלא, ונטיל שמואלא שמוא דימינא, ימינא מאן פליל בגויה שמואלא, למהוי נטיל ימינא רזא דשמואלא. אלא, פד אתפליל ימינא בשמואלא, ונטיל

הזו, אף על גב שהיא סוד שלמעלה, לא התנשמה עד שיצאה החוצה, ואז א"ל. וזהו סוד הימין.

השמואל כולל בתוכו את הימין ונטיל את השם הזה אליו ונכלל עמו, וכשנכלל עמו הוא נקרא אלהים. ואם תאמר, הרי הקדים השמואל בסוד העולם הבא. ודאי זה כך. אלא כשיצאו הדרגות בסוד האותיות מתוך העולם הבא, רצה השם הזה להראות ולהבנות, להראות על אותו מקום שיצאו משם, ונבנה שם זה כמו זה. א"ל בפתחא בצד הימין, נכלל בתוך השמואל, ונטיל אותו השמואל, ונקרא אלהים, וזהו סוד הימין (אמר לו בשם וכו') בשם של אלהים, ועל סוד זה, בכל מקום שהוא דין, שם הוא רחמים, שהרי הוא כולל דין, וזה נבנה ונראה. אותו שיצא משם, אמצעי, נוטל את שניהם, ומשתלם, ונקרא אלהינו. הרי כאן השלמות שנראית מסוד העולם העליון, והכל נכלל זה בזה. פיון שהאמצע הזה השתלם, שורה עליו השם הקדוש, המפתח של הכל שנקרא יהו"ה, ואז נוטל את כל הצדדים, מעלה ומטה, ימין ושמואל, ולכל הצדדים האחרים. ולכן כשנשתלם מסוד שני הצדדים, מימין ושמואל, נקרא אלהינו. הרי כאן ימין ושמואל ואמצע בכלל השם הזה. וזה נראה ונבנה. הסוד שהאותיות יצאו משם, כך נבנה ונראה כל אחד ואחד.

הרי נכלל ימין בשמואל, ונטיל השמואל את שם הימין. איפה פליל הימין בתוך השמואל, שהימין יטל את סוד השמואל? אלא כשנכלל ימין בשמואל ונטיל השמואל את שם סוד הימין,

הַיְמִין כּוֹלֵל בְּתוֹכּוֹ אֶת הַשְּׂמַאל,
הַשֵּׁם א"ל. וְהוּא הִי"ם.

לְמַה כִּף? אֵלָּא בְּשַׁעַר שְׂנֵכְנָה
אוֹתוֹ מְקוֹם שִׁיְצֵאוֹ מִשָּׁם, נוֹטֵל
הַשְּׂמַאל שְׂתֵי אוֹתִיּוֹת. הַיְמִין נוֹטֵל
אֶחָת מִסּוּד הָעוֹלָם הַבָּא. הַשְּׂמַאל
שְׂתֵים, וְהוּא הִי"ם. אִזּוֹ הַיְמִין
כּוֹלֵל בְּתוֹכּוֹ אֶת הַשְּׂמַאל, וְנוֹטֵל
הָאוֹת הָאֲחֵרוֹנָה ׀, וְנוֹטֵל ׀
שְׂהִיָּתָהּ בְּשְׂמַאל. ׀ הִיא בְּשִׁלְמוֹת
מ"ם, וְכִף נִכְנָה מ"ם בְּאוֹתוֹ ׀
שְׂנוֹטֵל יוֹתֵר. וְאִזּוֹ הַיְמִין כּוֹלֵל אֶת
הַשְּׂמַאל בְּתוֹכּוֹ.

אַחַר כִּף נִבְנוֹת הָאוֹתִיּוֹת. א'
שְׂהִיָּה בְּהִתְחַלָּה בְּצַד הַיְמִין,
הוֹלִידָה וְהוֹצִיָּאָה אֶת הָאוֹת ש',
כְּלוּלָה בְּשִׁלְשָׁה צְדָדִים,
וּמִשְׁתַּתְּפָת עִם הָאוֹת א', וְנִעְשׂוֹת
אֲשׁ. עוֹד זְזוֹת הָאוֹתִיּוֹת הִלְלוּ תוֹךְ
הַכָּתוּב שְׁנֵי הַצְּדָדִים הִלְלוּ
וּמִתְקַרְבִּים כְּאֶחָד בְּמִחְלָקָתָהּ,
וּמִתוֹךְ מִחְלָקָתָהּ זוֹ שֶׁל מִים בְּאֵשׁ
וְאֵשׁ בְּמִים, מוֹלִידִים אוֹתִיּוֹת,
וּמוֹצִיָּאִים אוֹת ר' וְאוֹת ו' וְאוֹת
ח' וְנִעְשִׂים רוּחַ. וְנִכְנַס בֵּין שְׁנֵי
צְדָדִים, וְאִזּוֹ מִתְּלַשְׁבוֹת הָאוֹתִיּוֹת
הִרְאִשׁוֹנוֹת בְּמִקוֹמָן, כֹּל אֶחָת
וְאֶחָת בְּשִׁלְמוֹת.

עוֹד זְזוֹת הָאוֹתִיּוֹת וּמִתְגַּלְגְּלוֹת
כְּאֶחָד, א' מוֹצִיָּאָה מ', שְׂהִיא
מִצְדוֹ בְּיָמִין, שְׂהִרֵי בְּיָמִין
מִתְּשַׁבֵּת. מ' מוֹצִיָּאָה ש', מִשׁוּם
שְׂהִרֵי מ' הִיא כְּלוּלָה, בְּרִאשׁוֹנָה
הִיָּתָה מִשְׂמַאל, וְנִכְלָלָת אַחַר כִּף
בְּיָמִין וּמִשְׁתַּלְּמָת בְּשְׁנֵי צְדָדִים.
כִּיּוֹן שְׂהִשְׁתַּלְּמָה, זְזוֹ וְהוֹלִידוֹ
כְּאֶחָד, וְנִכְלָלוּ בְּשְׁנֵי צְדָדִים.

הִתְחַזְּקוּ הָאוֹתִיּוֹת אִמ"ש שְׁלֵשׁ
אֵלָּה, וְהִתְעַבְּרוּ וְהוֹלִידוּ שְׁלֵשׁ
אַחֲרוֹת תוֹךְ הַגְּלָגוּל. מ' הִתְתַּקְּנָה
וְהִתְעַבְּרָה וְהוֹלִידָה ר'. א'
הִתְעַבְּרָה וְהוֹלִידָה ו'. ש'
הִתְעַבְּרָה וְהוֹלִידָה ח', וְהַכֹּל
נִתְקַן. עוֹד הִתְעַבְּרוּ הָאוֹתִיּוֹת

שְׂמַאֲלָא שְׂמַא רְזָא דִימִינָא, יְמִינָא כְּלוּל בְּגִיָּיה
שְׂמַאֲלָא, שְׂמַא א"ל. וְאִיהוּ הִי"ם.

אִמְאֵי הִכִּי. אֵלָּא בְּשַׁעַתָּא דְאִתְבְּנִי הֵהוּא אֲתֵר
דְּנִפְקוּ מִתְּמָן, נוֹטִיל לְשְׂמַאֲלָא תְּרִין
אֲתוּוֹן, יְמִינָא נוֹטִיל חַד, מְרִזָּא דְעֵלְמָא דְאִתִּי.
שְׂמַאֲלָא תְּרִין, וְאִיהוּ הִי"ם. כְּדִין יְמִינָא כְּלוּל
בְּגִיָּיה לְשְׂמַאֲלָא, וְנוֹטִיל לְאֵת בְּתִרְאָה ׀, וְנוֹטִיל
׀ דְּהוּא בְּשְׂמַאֲלָא, ׀ אִיהוּ בְּשְׂלִימוֹ מ"ם,
וְאִתְבְּנִי הִכִּי מִים, בְּהֵהוּא ׀ דְּנוֹטִיל יוֹתֵר. כְּדִין
יְמִינָא כְּלוּל לִיָּה לְשְׂמַאֲלָא בְּגִיָּיה.

לְבַתֵּר אִתְבְּנוֹן אֲתוּוֹן, א' דְּהוּא בְּקִדְמִיתָא
בְּסִטְרָא דִימִינָא, אוֹלִיד וְאִפִּיק אֵת ש',
כְּלוּל בְּתֵלַת סְטְרִין, וְאִשְׁתַּתַּף בְּאֵת א',
וְאִתְעַבִּיד אֲשׁ. תוֹ אַעְדוֹ אֲתוּוֹן אֲלִין, גּוֹ בְּטִישׁוֹ
דְּתְרִין סְטְרִין אֲלִין, וְאִתְקַרְיָבוּ בְּחֻדָּא
בְּמִחְלוּקָתָהּ, וּמִגּוֹ מִחְלוּקָתָהּ דָּא דְמִים בְּאֵשׁ,
וְאֵשׁ בְּמִים, אוֹלִידוֹ אֲתוּוֹן וְאִפִּיקוּ אֵת ר' וְאֵת
ו' וְאֵת ח' וְאִתְעַבִּידוּ רוּחַ, וְעָאֵל בֵּין תְּרִין
סְטְרִין, וְכִדִּין אִתְיִישְׁבוּ אֲתוּוֹן קִדְמִיא
בְּדוּכְתִיָּהּ, כֹּל חַד וְחַד בְּשְׂלִימוֹ.

תוֹ אֲתוּוֹן אַעְדוֹ, וְאִתְגַּלְגְּלוּ כְּחֻדָּא, א' אִפִּיק
מ', דְּאִיהוּ מִסְטְרָא דִלִּיָּה בִימִינָא, דְּהָא
בִימִינָא אִתְיִישְׁב. מ' אִפִּיק ש' בְּגִין דְּהָא מ'
כְּלוּלָא אִיָּהּ, בְּקִדְמִיתָא הוֹת מִשְׂמַאֲלָא,
וְאִתְכְּלוּל לְבַתֵּר בִימִינָא וְאִשְׁתַּלְּמִים בְּתְרִין
סְטְרִין, כִּיּוֹן דְּאִשְׁתַּלְּמִים, אַעְדוֹ וְאוֹלִידוֹ כְּחֻדָּא,
וְאִתְכְּלוּל בְּתְרִין סְטְרִין.

אִתְתַּקְּפוּ אֲתוּוֹן אִמ"ש תֵּלַת אֲלִין, וְאַעְדוֹ
וְאוֹלִידוֹ תֵּלַת אֲחֵרְנִין, גּוֹ גְּלָגוּלָא.
מ' אִתְתַּקְּן וְאַעְדִּי וְאוֹלִיד ר'. א' אַעְדִּי וְאוֹלִיד
ו'. ש' אַעְדִּי וְאוֹלִיד ח', וְאִשְׁתַּכְּלָל כְּלָא. תוֹ
אַעְדוֹ אֲתוּוֹן אֲלִין רְזָא אִמ"ש, וְאִתְגַּלְגְּלוּ
כְּמִלְקָדְמִין, א' אַעְדִּי וְאוֹלִיד וְאִפִּיק אֵת ב'

הללו סוד אמ"ש, והתגלגלו כמקדם. א' התעברה והולידה והוציאה את האות ב' בצד מערב, ואז היא מתישבת בצד הדרום. מ' התעברה והולידה והוציאה את האות ד' בצד הצפון, ואז היא מתעלה בין צפון ודרום ותלויה באויר. ש' התעברה והולידה והוציאה אות ג', ומתישבת בצד המזרח, ומתעלה בין מערב ומזרח ותלויה באויר. נמצאו שתי אותיות מ"ש תלויות באויר. א' שנשארה התעלתה במקומה, ועלתה למעלה, והתעטר בה י"ה. באלה התחזקה והתעברה והולידה ה"ו ועמדה במקומה. אז מתעטרת ומאירה ופושטת אור, ומולידה אור, והוציאה את האות ט', המפה שהכה והאיר סוד העולם העליון באור.

אז מתעלה א' ונוטלת מתוך האור את מ"ש, והתחברו עמה, ונהיות אמ"ש כמקדם, ומתישבת א' בצד דרום, ש' בצד מזרח, מ' בצד צפון. עולה ג' שהיתה בצד מזרח, ומתעברת ומולידה צ"ת. באה ב' שהיתה בצד מערב, ועולה ומתחברת בין צ"ת. עולות א' ו', זו מצד מערב (דרום) וזו מצד מזרח, ומתחברות שתיהן עם ב' בין צ"ת, ומאיר השם צבאות. כשמאיר השם הזה בתוך המשכן, מתעברות האותיות ומולידות ז' ב' (ג) נ. עולות אמ"ש כמקדם, ומתעברות ומולידות ס' ע' פ'.

נשארה ק' יחידה, ועולה ויורדת, ועומדת בתוך נקב תהום רבה. רואה אותה הקדוש ברוך הוא שמתערבבת בלי גוף ולא ציור ולא נכנסת למשכן, עשה אותה חפה וכסוי למשכן. ומהי? ריעות עזים לאהל על המשכן, כמו שנאמר ועשית ריעות עזים לאהל על המשכן, לאהל ולא אהל. קו"ף ולא אדם.

בסטרא דמערב, פדין אתיישב איהו בסטר דרום. מ' אעדי ואוליד ואפיק את ד' בסטרא דצפון, פדין אסתלק איהו בין צפון ודרום, ותליא באוירא. ש' אעדי ואוליד ואפיק את ג', ואתיישב בסטרא דמזרח, ואיהו אסתלק בין מערב ומזרח, ותליא באוירא. אשתכחו תרין אתוון מ"ש, תליין באוירא.

א' דאשתאר, אסתלק בדוכתיה, וסליק לעילא, ואתעטר ביה י"ה. באלין אתתקף, ואעדי ואוליד ה"ו, וקאים בדוכתיה, פדין אתעטר, ואנהיר, ופשיט נהירו, ואוליד נהירו, ואפיק את ט', בטישו דקא בטש ונהיר רזא דעלמא עלאה, (דף ק"ט ע"א) בנהירו.

ברין אסתלק א', ונטיל מגו אוירא מ"ש, ואתחברו בהדיה, והוו אמ"ש כמלקדמין, ואתיישב א' בסטרא דדרום, ש' בסטרא דמזרח, מ' בסטרא דצפון. סלקא ג' דהוה בסטרא דמזרח, ואעדי ואוליד צ"ת. אתא ב' דהוה בסטר מערב, וסליק ואתחבר בין צ"ת. סליקו א' ו', דא מסטר מערב (נ"א דרום) ודא מסטר מזרח, ואתחברו תרווייהו בהדי ב' בין צ"ת, ואנהיר שמא צבאות. פד אתנהיר שמא דא גו משפנא, אעדי אתוון ואולידו ז' ב' (נ"א ג) נ'. סליקו אמ"ש כמלקדמין, ואעדי ואולידו ס' ע' פ'.

אשתאר ק' יחידאי, וסלקא ונחתא, קיימא גו נוקבא דתהומא רבא, חמא לה קדשא בריהו הוא, דקא מתערבבא, בלא גופא ולא ציורא, ולא עייל למשפנא. עבד לה חופאה למשפנא. ומאי ניהו. ריעות עזים לאהל על המשכן, כמה דאת אמר, (שמות כו) ועשית ריעות עזים לאהל על המשכן, לאהל ולא אהל. קו"ף ולא אדם.

עוד התגלגלו האותיות כמקדם בתוך מעשה המשכן, אמ"ש. ש' התגלגלה והתישבה בצד מזרח, ונשארה ג' תלויה באויר. מ' התגלגלה והתישבה בצד צפון, ויצאה ד' והתחברה בתוך ש' באותו צד. א' התגלגלה והתישבה ועלתה ל', ועלתה והחזיקה עמו ונטלה אותו, והתחברה בתוכו בחבור אחד שד"י. כשהשם הזה נתפקן בתוך המשכן, אז קיום ועמידה הוא מתוך המשכן שלמטה.

עוד התגלגלו האותיות כמקדם להתישב במשכן, ועלו האותיות - א' בראש, ת' אחר כך, א"ת. ב' בראש, ש' אחר כך. התחלפו האותיות אב"ג ית"ץ, התגלגלו בחקיקות קדש א' ק'. א' הוציאה ק' לשמר את המשכן. ק' הוציאה ר'. ר' הוציאה ע' קר"ע.

הסוד הזה - ואת ערת גדי העזים הלבישה על ידיו ועל חלקת צואריו. כמו זה, ועשית יריעת עזים לאהל על המשכן. שהרי החלק הזה הצטרף להראות בחוץ לשמר את אותו פנים. ועל סוד זה הלבישה את יעקב בחוץ. שט"ן קר"ע, אותן אותיות רשומות בחוץ בשביל שמירת המשכן, שהוא סוד הברית הקדושה, ונפרעה הערלה אחר כך על ידי הכסוי הזה.

עוד התגלגלו האותיות והוציאו א"ת ב"ש, שקוצי"ת בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ והארץ הייתה תהו ובהו וגו'. בגלגול זה והארץ הייתה תהו ובהו, באותיות קר"ע שט"ן. וחשף על פני תהום - ג' הוציאה ר', ד' ק'. עד כאן התגלגלו האותיות והפכו זו בזו לתקון בתוך המשכן. אותן אמ"ש הוציאו תולדות, (נ"א ת) ה' צ' ו' ה' אותיות

הזו אתגלגלו אתון כמלקדמין, גו עובדא דמשפנא, אמ"ש, ש' אתגלגלא ואתיישבא בסטר מזרח, ואשתאר ג' תלייא באוירא. מ' אתגלגלא ואתיישבא בסטר צפון, ונפק ד' ואתחבר גו ש' בהוא סטרא. א' אתגלגל ואתיישב וסליק לגבי י', וסלקא ואתתקפא בהדיה, ונטיל ליה, ואתחבר גו בחבורא חדא שד"י. פד שמא דא אתתקן גו משפנא, פדין קיומא וקיומא איהו מגו משפנא דלתתא.

הזו אתון אתגלגלו כמלקדמין, לאתיישבא משפנא, סליקו אתון, א' ברישא, ת' לבתר, א"ת. ב' ברישא, ש' לבתר, אתחלפו אתון, אב"ג ית"ץ, אתגלגלו בגלופי קדשא א' ק'. א' אפיק ק'. לנטרא משפנא. ק', אפיק ר'. ר' אפיק ע' קר"ע.

רזא דא, (בראשית כז) ואת עורות גדיי העזים הלבישה על ידיו ועל חלקת צואריו. פגוונא דא, ועשית יריעת עזים לאהל על המשכן. דהא חולקא דא, אצטרף לאחזאה לבר, לנטרא ההיא דלגאו, ועל רזא דא אלבישת ליה ליעקב לבר. שט"ן קר"ע, אתון אינון רשימן לבר, בגין נטורא דמשפנא, דאיהו רזא דברית קדישא, ואתפרעא ערלה לבתר בחופאה דא.

הזו אתגלגלו אתון, ואפיק א"ת ב"ש, שקוצי"ת בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ והארץ הייתה תהו וגו'. בגלגולא דא והארץ הייתה תהו ובהו באתון קר"ע שט"ן. וחשף על פני תהום ג' אפיק ר', ד' ק' עד הכא אתון, אתגלגלו, ובטישו דא בדא לתקונא גו משפנא. אינון אמ"ש אפיקו תולדין, (נ"א ת) ה' צ' ו' ה' אתון דתליין גו